

Gustav Strniša:

O Svečnici.

Sneženi mox je pipo zgubil,
sam žalosten na tleh leži;
prestrašil se je toplih žarkov
in juga, ki ga raztopi.

Za možem bo jokala njiva,
pognala v rosi prvi cvet,
trobentica zapela iiva:
j/Tiri, tira, že preč je /ed/«

Meglice bodo zaplesale,
nacl traonikom zarajale
in solnčne žarke pozdravljalje,
pod nebom se sprehajale.

Na jasi bo zapela ptička,
prijazno zrla o solnčni dan,
Boga slavila bo sinička,
da zimski mraz je zdaj pregnan